

§ 14. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie znosi się przepisy dotychczasowe o pełnomocnictwach pocztowych, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Poczt i Telegrafów: *Moszczyński*

822.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 31 sierpnia 1923 roku

w przedmiocie podwyższenia opłat szynkarskich i konsumcyjnych od piwa na obszarze b. Galicji.

Na podstawie ust. 3 art. 1 ustawy z dn. 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90, poz. 831) o zmianie ustawy z dn. 20 grudnia 1905 r. (Dz. U. Kr. 1906 r. № 11) o pobieraniu na obszarze b. Galicji opłat szynkarskich, oraz ustawy z dn. 13 lutego 1903 r. (Dz. U. Kr. № 24) o pobieraniu na tymże obszarze opłaty konsumcyjnej od piwa zarządza się co następuje:

§ 1. Oznaczone w § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 31 maja 1923 r. w przedmiocie podwyższenia opłat szynkarskich i konsumcyjnych od piwa na obszarze b. Galicji (Dz. U. R. P. № 63, poz. 480) stawki opłat szynkarskich tudzież opłat konsumcyjnych od piwa podwyższa się siedmiokrotnie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

Minister Skarbu: *H. Linde*

823.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 25 września 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości w celu wykonania ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na na cele odbudowy kraju.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dn. 6 lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju (Dz. U. R. P. № 87 poz. 676) zarządza się co następuje:

§ 1. Daninie lasowej podlegają osoby fizyczne i prawne będące właścicielami:

- 1) lasów,
- 2) masy drewna użytkowego, znajdującego się na pniu, w stanie ściętym lub wyrobionym w lesie.

Za drewno użytkowe uważa się takie, które służy do celów technicznych, przemysłowych i handlowych z wyjątkiem drewna karpinowego i opałowego.

§ 2. Podstawą do wymiaru daniny lasowej są:

- 1) drzewostany przypadające do cięcia w lasach wolnych od służebności w okresie lat 1923/24 do 1932/33, a w lasach obciążonych służebnościami w okresie lat 1923/24 do 1927/28,

- 2) masa drewna użytkowego znajdującego się w lesie w stanie ściętym lub wyrobionym pochodząca z tych etatów.

§ 3. Od daniny lasowej wolni są:

- 1) właściciele lasów, których obszar nie przekracza 50 ha;
- 2) właściciele masy drewna, jako też drzewostanów, którzy udowodnią, że drewno zakupili na cele własnej odbudowy do ilości potrzebnej na odbudowę zniszczonych budynków w czasie wojny w przedwojennych rozmiarach tych budynków. Jako dowód służy świadectwo wydane przez właściwy organ Ministerstwa Robót Publicznych.

§ 4. Wysokość daniny lasowej wynosi 30% masy drewna użytkowego etatów rębnych z okresów oznaczonych w § 2 nin. rozp.

W razie pozbycia przez właściciela lasów lub drzewostanów drewna użytkowego z tych etatów w całości lub częściowo, danina lasowa obciąża nabywcę tegoż drewna w odpowiedniej części.

Danina lasowa pobierana w gotówce winna stanowić równowartość masy drewna. Równowartość określa się według cen drewna ustalonych na zasadzie przepisów art. 7 ustawy o daninie lasowej tudzież § 16 nin. rozp.

§ 5. Drewno budulcowe oddane urzędom odbudowy do dn. 1 stycznia 1922 r. na podstawie ustawy z dn. 28 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 20 poz. 229) będzie zaliczone na poczet daniny lasowej, przyczem za każdy metr sześcienny drewna oddanego w stanie tartym liczyć się będzie 2.0 m³ drewna w stanie okrągłym.

Drewno budulcowe oddane na powyższe cele na podstawie powołanej ustawy po dniu 1 stycznia 1922 r. będzie zaliczone na poczet daniny lasowej w tensam sposób, jak drewno oddane do 1 stycznia 1922 r.; jednak płatnik winien zwrócić na cele odbudowy kraju pobraną za to drewno należność pieniężną przewartościowaną według stosunku marki polskiej do franka złotego w dniu pobrania należności i w dniu jej zwrotu według kursu Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

§ 6. Dla uiszczenia daniny lasowej dozwala się na wycięcie w lasach nieobciążonych służebnościami 5-letniego etatu rębego w ciągu lat 3-ich w równych rocznych ilościach.

§ 7. Danina lasowa będzie pobierana w całości lub częściowo bądź w naturze, bądź w ekwiwalencie pieniężnym.

§ 8. W razie pobierania daniny w naturze, obowiązany do jej uiszczenia powinien wydać drewno z eksploatowanych cięć położonych najbliższych miejsc zniszczeń i dostępnych do wywozu drewna. Na wypadek sporów w tym względzie miejsce, skąd drewno ma być wzięte, wyznacza starosta. Decyzja Starosty podlega wykonaniu bezzwłocznie.

§ 9. Starosta udzieli właścicielowi lasu, drzewostanu lub masy drewna ściętego, względnie wyrobionego, znajdującego się jeszcze w lesie, wykaz osób uprawnionych do otrzymania drewna na odbudowę ze wskazaniem ilości i gatunku drewna oraz czasu, do którego drewno ma być wydane i zabrane.